

[C. O. Pedersen.]

som paa „det mangelfulde Beregningsgrundlag“. Og naar den beregnende Institution udtrykkeligt henviser til de Mangler, der klæber ved Beregningerne, er det rimeligt, at Rigsdagen anmoder om at faa disse Mangler rettet, inden vi gaar til en endelig Behandling af Sagen.

Og ikke blot mener jeg, at Grundlaget for Beregningerne er lidt for spinkelt, men der er Tal, som jeg tror ganske oplagt ikke kan holde. I sin Fremsættelsestale siger Ministeren, at der vil spares 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa Aldersrenten, derved at en Del glider ud, fordi de ikke er sygeforsikrede — saadan maa jeg forstaa, hvad den højtærede Minister siger nederst Sp. 3432 —, men jeg er sikker paa, at naar der ligefrem sættes en kommunal Præmie paa, at alle kommer ind i Sygekasserne, vil den højtærede Minister intet spare.

Jeg ved ikke, om jeg har misforstaaet dette Stykke, men der staar — med Formandens Tilladelse skal jeg citere det —:

„medens der spares 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. gennem Ændringer paa Sygeforsikringens Omraade, naar der fremtidig normalt kun skal ydes Aldersrente til Sygekasse-medlemmer“.

Det kan jeg ikke læse paa anden Maade end, at Ministeren mener, at naar kun de, der er sygekasseforsikrede, skal have Aldersrente, vil der glide saa mange ud, at han paa denne Konto sparer 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Men det tager den højtærede Minister fejl i, for Resultatet vil ikke blive det, at han faar færre Aldersrentenydere. Nej, Aldersrentenyderne skal nok sørge for at blive Medlemmer af Sygekasserne, ikke mindst de, der er daarligst stillede, fordi Kommunerne jo i Henhold til § 15 er pligtige at betale det Sygekassekontingent og den Invalidpræmie, de eventuelt selv ikke er i Stand til at betale.

Men der er et andet Punkt, som jeg anser for mindst lige saa vigtigt for at komme til Klarhed over, hvad denne Reform vil koste. Jeg tror, at den højtærede Minister lige saavel som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen er lidt for meget Optimister i Retning af, hvordan Refusionsreglerne kommer til at virke. En Bestemmelse, som jeg tror vil blive temmelig farlig for Udgifterne, er den, at Opholdskommunen kun direkte skal svare $\frac{1}{7}$ af, hvad Reformen koster; de kommer ganske vist $\frac{1}{2}$ Aar efter — eller hvor længe det nu kan være —

til at betale deres Anpart i andre to Syvendedele, men Kendsgerningen er alligevel, at i det Øjeblik de sidder og skal afgøre, hvorvidt en Mand eller Kvinde skal have Aldersrente, staar kun den Syvendedel for dem, som deres Kommune skal betale.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen var ogsaa inde herpaa og saa saa meget lyst paa det, han regnede med, at denne Bestemmelse vilde medføre, at Kommunerne blev meget mere rundhaandede. Det er ogsaa det, jeg tror. Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen sagde, at netop denne Bestemmelse havde medvirket til, at han i nogen Grad saa lysere paa Kommunernes Fremtid. Ja, det er muligt, og jeg tror, det ærede Medlem har Ret. Men hvis det ærede Medlem har Ret, saa vil det ogsaa føre til en mild Bedømmelse ved Uddelingen af Aldersrente, saaledes at man ikke ser alt for nøje paa Indtægts- og Formueforholdene.

Det vil med andre Ord sige, at der glider adskilligt flere ind ogsaa ovenfra af Aldersrentenydere, end den højtærede Minister regner med. Man maa derfor ganske sikkert regne med, at der baade kommer Tilgang fra oven og franeden, og derfor holder den højtærede Ministers Udgiftstal heller ikke.

Den højtærede Minister var mod Slutningen af sin Tale inde paa, hvad Reformen sluttelig vilde koste, og der betonedes Ministeren, at hvis vi fik gode Tider, vilde Staten og Landet i det hele have forholdsvis let ved at bære denne Reform. Med Hensyn til de gode Tider, som Ministeren altsaa her stiller ind i sin Beregning (*Socialministeren* [Steincke]: Nej!). Ja, just ikke i Tallene, men for at faa hele Reformen til at glide let ned sagde den højtærede Minister, at man maatte dog ogsaa regne med, at vi fik bedre Tider, hvorigenennem navnlig Udgifterne til Arbejdsløsheden kunne gaa ned.

Jeg skal ikke betage hverken den højtærede Minister eller ærede Medlemmer af dette høje Ting deres Haab om gode Tider — jeg vil selv haabe, at disse gode Tider maa komme; men jeg tror ikke paa dem, ikke i den Forstand, der her er Tale om. I de sidste to Aar, hvor vi har oplevet, at det danske Landbrug, det store Svinghjul i dansk Erhvervsliv, har gaaet for en Kraft, som ingen nogen Sinde har drømt om, har der været Betingelser for at holde Erhvervslivet i Gang i ganske anden Udstrækning end nogen Sinde tidligere. Og et Faktum er det, at vi, trods disse to gode Aar, beskæftigelsesmæssigt set, for Landbruget og